

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1670/2020
28.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ристо Лекић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3026/19 од 03.02.2020. године, у седници одржаној 28.10.2020. године донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3026/19 од 03.02.2020. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3720/17 од 07.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му исплати заосталу разлику плате до двоструког износа плате на основу обављеног рада и временаведеног на раду за период од 01.07.2013. до 31.07.2016. године у износу од укупно 2.774.228,64 динара, у појединачним износима по периодима, са законском затезном каматом ближе описаној у том делу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да у име и за рачун тужиоца Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање уплати разлику припадајућих доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за период од 01.07.2013. до 31.07.2016. године у свему према основицама утврђеним у ставу првом изреке ове пресуде, да у име и за рачун тужиоца уплати разлику припадајућих доприноса за здравствено осигурање за период од 01.07.2013. до 31.07.2016. године, према основицама утврђеним у ставу првом изреке ове пресуде и да у име и за рачун тужиоца Националној служби за запошљавање уплати доприносе за осигурање за случај незапослености за период од 01.07.2013. до 31.07.2016. године у свему према основицама утврђеним у ставу првом ове пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3026/19 од 03.02.2020. године, преиначена је првостепена пресуда, тако што су одбијени захтеви тужиоца и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове првостепеног и другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП и да је основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је решењем тужене од 01.06.2012. године распоређен са тим датумом на радно место послови трагања за несталим лицима, Одељење за откривање кривичних злочина против човечности и међународног права и трагање за несталим лицима Службе за откривање ратних злочина Управе криминалистичке полиције. Решењем тужене од 03.08.2011. године тужилац, запослен у МУП-у, распоређен на радно место послови сузбијања илегалних миграција у Одељењу за сузбијање илегалних миграција и трговине људима у Управи за странце, Полицијске управе за град Београд, премештен је на радно место послови трагања за несталим лицима Одељење за откривање кривичних дела против човечности међународног права и трагање за несталим лицима Службе за откривање ратних злочина у Управи криминалистичке полиције. Решењем тужене тужиоцу запосленом у МУП Одсек за трагање за несталим лицима, Одељења за откривање кривичних дела против човечности, међународног права и трагања за несталим лицима Службе за откривање ратних злочина у КП коефицијент плате увећан је за месец октобар 2011. године за 20%. Према садржају пореских примања зараде тужиоца, тужиоцу запосленом у Служби за борбу против организованог криминала је обрачуната плата за период од јула 2013. до јула 2016. године у месечним износима увећаним за минули рад. Према налазу и мишљењу вештака утврђено је да начин обрачуна основне плате са претходног радног места за тужиоца идентичан обрачуна основне плате у моменту преласка у службу у утуженом периоду, да би тужилац од тужене потраживао за период 01.07.2013. до 31.07.2016. године разлику плате са минулим радом до двоструког износа плате према наведеној Уредби, у месечним нето износима у укупном износу од 2.774.228,64 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев закључујући да непосредни правни основ за исплату увећане плате тужиоцу представља Закон о организацији надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала („Службени гласник РС“ бр. 42/02... 61/05) и члан 2. Уредбе о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала („Службени гласник РС“ бр. 42/03... 114/14), члан 2. Уредбе о платама лица која врше функцију и обављају послове у Тужилаштву за ратне злочине и посебним организационим јединицама државних органа у поступку за ратне злочине („Службени гласник РС“ број 97/03) и члана 3. Уредбе о изменама Уредбе о платама лица која врше функцију и обављају послове у Тужилаштву за ратне злочине и посебним организационим јединицама државних органа у поступку за ратне злочине („Службени гласник РС“ број 67/05) по којој тужена није поступала, па је тужиоцу због неправилног рада органа тужене у смислу члана 172. Закона о облигационим односима проузрокована штета у виду мање исплаћене накнаде чију је висину утврдио налазом и мишљењем вештака.

По оцени другостепеног суда, тужилац је требало да докаже да ли је досуђени износ плате мањи од двоструког износа плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у наведеним службама у Тужилаштву за

организовани криминал, Вишем суду у Београду, Апелационом суду у Београду, Министарству надлежном за унутрашње послове и Окружном затвору у Београду односно плате коју је остварио на радном месту пре ступања на радно место послови трагања за несталим лицима у служби за откривање ратних злочина у Управи криминалистичке полиције. С обзиром да тужилац није доказао да је досуђени износ плате мањи од двоструког износа плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима, односно која је висина плате коју је тужилац остваривао пре ступања на рад у наведену службу, то је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца.

Основано се у ревизији указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези чланова 228. и 231. ЗПП.

Тужилац који је пре ступања на рад у Службу за откривање ратних злочина, био радно ангажован у МУП-у, доставио је у току поступка доказ о томе колика је његова плата била на претходном радном месту, и тај доказ је ценио вештак приликом давања свог налаза и мишљења. Оцена другостепеног суда да тог доказа нема и услед тога неправилна примена правила о терету доказивања представља битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је учињена пред тим судом.

Пошто отклони учињену повреду, другостепени суд ће водити рачуна о правилној примени материјалног права. У овом случају се примењује Закон о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине („Службени гласник РС“ бр. 67/03... 61/05 и 101/11) који је чланом 17. прописао да лица која обављају послове и задатке у државним органима и посебним организационим јединицама из овог закона имају право на плату која не може бити већа од двоструког износа плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у Тужилаштву за ратне злочине, Вишем суду у Београду, Апелационом суду у Београду, министарству надлежном за унутрашње послове и Окружном затвору у Београду.

Због тога је у поновном поступку потребно утврдити колико је износила основна плата тужиоца који је био радно ангажован у МУП-у пре ступања на рад у Службу за откривање ратних злочина јер му припада право на двоструки износ плате, која су остварила лица на пословима и задацима у том министарству уз ограничење из одредбе члана 17. став 1. цитираног Закона, колика је плата тужиоца на радном месту на коме је распоређен, колика је плата коју остварују лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у Тужилаштву за ратне злочине, Вишем суду у Београду, Апелационом суду у Београду, министарству надлежном за унутрашње послове и Окружном затвору у Београду, да би потом могао да оцени да ли је плата тужиоца мања или већа од плате ових лица и колика је разлика између плате коју је тужилац примио и плате која му припада по основу одредби цитираног закона и Уредбе.

Пошто поступи по примедбама из овог решења, другостепени суд ће донети нову одлуку о тужбеном захтеву.

На основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

- 4 -

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић